

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นมูร์ลีฮาร์(ผู้เป่าขลุ่ย)เช่นเดียวกับพ่อ ลูกๆ มูร์ลีฮาร์เท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ พ่อพอใจกับลูกเช่นนั้น
- คำถาม:** สติปัญญาของลูกคนไหนที่มีความถ่อมตนมาก?
- คำตอบ:** สติปัญญาของผู้ที่ให้ทานเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเป็นคนใจบุญที่แท้จริงและผู้ที่เป็นพนักงานขายที่ชาญฉลาดจะมีความถ่อมตนมากและสุภาพเรียบร้อยมากด้วยการทำงานรับใช้ ลูกไม่ควรมีความหยิ่งยโสใดๆในขณะให้ทาน ลูกควรตระหนักอยู่เสมอว่าลูกกำลังให้ในสิ่งที่ชีพบาบาได้ให้แก่ลูก มีประโยชน์ในการอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอมซานติ ชื่อของท่านไม่ได้รับการพิสูจน์เพียงแค่เล่นเพลงที่ร้องว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” เริ่มแรก หากลูกเปิดเพลง “ขอคารวะต่อชีวา” จากนั้น “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาจะรู้จักความรู้ ผู้คนไปที่วัด เมื่อพวกเขาไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ หรือวัด ของกฤษณะ พวกเขาจะไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของเหล่าเทพและพูดอย่างไรความเข้าใจว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ดังนั้นหากเริ่มแรกลูกเล่นเพลง “ขอคารวะต่อชีวา” จากนั้น “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาจะได้รู้จักคำสรรเสริญของท่าน เพลงเหล่านี้ดีสำหรับผู้ที่มาใหม่ เพลงเหล่านี้ทำให้ง่ายต่อการอธิบายให้แก่ผู้ที่มาใหม่ ชื่อของพ่อคือชีวา ไม่ใช่ว่าชีวาอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มิฉะนั้นแล้ว คำสรรเสริญของทุกคนก็จะเหมือนกัน ชื่อของท่านนั้นคือชีวา ไม่มีใครตั้งชื่อให้ตนเองได้ว่าชีวา หนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษ หนทางและวิธีการเหล่านั้นแตกต่างจากของมนุษย์ และของเหล่าเทพอย่างสิ้นเชิง แม่และพ่อเท่านั้นที่สอนความรู้นี้ได้ ในหมู่ชนยาสซีไม่มีแม่ๆ เหตุนี้เอง พวกเขา(ชนยาสซี) จึงสอนราชาโยคะไม่ได้ พวกเขาไม่อาจพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ให้แก่ใครได้ ลูกไม่อาจพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ด้วยการอ้างอิงถึงผู้ที่มีร่างกาย ทั้งหมดนี้ต้องได้รับการอธิบาย แต่ลูกทั้งหลายต่างลำดับกันไป บางครั้งแม้แต่ลูกดึกก็ยังพลาดบางประเด็น พวกเขาคิดว่าตนเองฉลาดมาก ในสิ่งนี้จะต้องมีความสะอาดภายในหัวใจ มันใช้เวลาที่จะพูดสิ่งๆเกี่ยวกับทุกสิ่ง และการเป็นผู้ที่มีสัจจะในทุกสิ่ง ด้วยการเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง ลูกก็จะมีคุณค่าในเคย ฯลฯ และประเด็นอื่นๆมากมายก็จะถูกรวมไว้ในสิ่งนั้น ถึงกระนั้นก็ยังไม่มีลูกคนใดพูดได้ว่า ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ มิฉะนั้น ลูกก็ได้รับสภาพการมาที่ติดไปแล้ว ทุกคนต่างลำดับกันไป ลูกบางคนไร้ค่าเหลือเกิน เป็นที่เข้าใจว่าใครกำลังทำงานรับใช้ของบาบา เมื่อพวกเขาเป็นขึ้นมานบนปลั่งกัหัวใจของชีพบาบาเท่านั้นพวกเขาจึงได้เข้ามาใกล้ชิดในสร้อยประคำของรูद्रา และยังมีค่าควรแก่การนั่งอยู่บนปลั่งกัอีกด้วย ผู้ที่มาเป็นผู้ช่วยของพ่อของตนเองนั้นก็ยังคงเป็นลูกที่มีค่าที่ได้ขึ้นไปบนปลั่งกัหัวใจของพ่อทางร่างของเขาเช่นกัน นี่คือการธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้อันไม่สูญสลายของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้น พ่อจะพึงพอใจกับผู้ที่ช่วยในธุรกิจของท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและดลใจให้ผู้อื่นซึมซับสิ่งเหล่านั้นด้วย บางคนคิดว่าพวกเขาประกันตนเองแล้ว พวกเขาจะได้รับรางวัลจากสิ่งนั้น ที่นี้ ลูกต้องให้ทานแก่ผู้คนมากมาย จงเป็นคนใจบุญเหมือนพ่อด้วยการให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย พ่อมาเพื่อเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของทรัพย์สินสมบัติ พ่อชอบลูกที่มีค่าเท่านั้น หากลูกไม่รู้วิธีที่จะทำธุรกิจนี้ ลูกจะถูกเรียกว่าลูกของมูร์ลีฮาร์ ผู้เป็นนักธุรกิจได้อย่างไรเล่า ลูกควรละอายใจหากลูกไม่ทำธุรกิจได้เลย เมื่อนักธุรกิจเห็นว่าคนขายฉลาด เขาก็จะเสนอความเป็นหุ้นส่วนให้แก่พนักงานขายคนนั้น ลูกจะไม่ได้รับการเป็นหุ้นส่วนแค่เพียงเท่านั้น ด้วยการทำธุรกิจนี้สติปัญญาของลูกจะถ่อมตนมาก ด้วยการงานรับใช้สติปัญญาของลูกจะละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง บาบาและมาฆาถ่ายทอดประสบการณ์ของตน บาบาคือผู้เดียวที่สอนลูก ลูกรู้ว่าบาบาผู้นี้ซึมซับความรู้ดีมาก และยังให้มูร์ลีดีมากอีกด้วย อัจชะ ชีพบาบาอยู่ในผู้นี้ ถึงอย่างไร ท่านก็คือมูร์ลีฮาร์ แต่บาบาผู้นี้ยังรู้ทุกสิ่งด้วย มิฉะนั้นแล้วท่านจะรับสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูงเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า บาบาอธิบายแล้วว่า ลูกต้องคิดเสมอว่าชีพบาบาคือผู้ที่พูดความรู้นี้ ด้วยการจดจำชีพบาบา ลูกจะได้รับประโยชน์ ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้ มาฆาพูดต่างหากในบุคลิกภาพของตนเอง ชื่อของเธอต้องได้รับการยกย่อง เพราะผู้หญิงต้องได้รับสิทธิ์ มีคำกล่าวว่า ไม่ว่าเธอจะเป็นเช่นไรก็ตาม เธอก็เป็นของฉัน ดังนั้นฉันจึงต้องดูแลเธอ สามีคือผู้ที่พูดสิ่งนี้ ภรรยาจะไม่พูดว่า “ไม่ว่าเธอจะเป็นเช่นไรก็ตาม เขาก็เป็นของฉัน” พ่อพูดว่า ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไรก็ตาม ลูกก็เป็นของพ่อ ดังนั้นพ่อจึงต้องดูแลลูก ชื่อของพ่อได้รับการยกย่อง ถึงอย่างไรชื่อของพ่อก็ได้รับการยกย่องที่นี้ จากนั้นชื่อของชัคตีก็ต้องได้รับการยกย่อง พวกเขาได้รับโอกาสที่ดีมากที่จะทำงานรับใช้ แต่ละวันงานรับใช้จะง่ายดายมาก มีความ

รู้และความเลื่อมใสศรัทธา กลางวันและกลางคืน ยุคทองและยุคเงินคือกลางวันของความทุกข์ ยุคทองแดงและยุคเหล็กคือกลางคืนของความทุกข์ ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง สิ่งนี้ง่ายตายมากแต่หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูกแล้ว ลูกจะซึบซับสิ่งนี้ได้ ลูกได้รับประเด็นที่ง่ายตายมาก จงไปอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่เพื่อนและญาติของลูก จงยกระดับครอบครัวของลูก ลูกคือผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ดังนั้นลูกจึงอธิบายประเด็นเหล่านี้ให้พวกเขาฟังได้ง่ายตายมาก พ่อเหนือโลกผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต ท่านยังเป็นครูและสัทกูรูอีกด้วย คนอื่นที่เหลือทั้งหมดตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมานั้นได้นำทุกคนลงมาสู่ความตกต่ำ ดวงวิญญาณบาปที่ตกต่ำอยู่ในยุคเหล็ก ไม่มีการพูดถึงดวงวิญญาณบาปในยุคทอง เวลานั้นมีคนหลังค่อม ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและดวงวิญญาณบาปเช่นอัชฌิม ครึ่งวงจรถูกเรียกว่าสวรรค์ จากนั้นความเลื่อมใสศรัทธาจึงเริ่มขึ้นและสภาพที่ตกต่ำของลูกก็เริ่มต้น แน่หนอนว่าลูกต้องตกลงมา จากผู้ที่เป็นของสุริยะวงศ์ ลูกตกลงมา และมาเป็นของจันทร์ทางค์ แล้วลูกก็ตกลงมาอย่างต่อเนื่อง ทุกคนที่ลูกพบตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมานั้นได้นำลูกลงมา เวลานั้นลูกๆ เท่านั้นที่รู้เรื่องนี้ แต่ละวัน ลูกจะได้รับพลังกำลังอย่างต่อเนื่อง ลูกยังต้องสร้างวิธีที่จะอธิบายให้แก่นักปราชญ์และนักบวชด้วย ในที่สุด แน่หนอนว่าพวกเขาจะเข้าใจว่าทำไมพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจึงไม่อาจอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ มีประเด็นมากมายที่ลูกใช้อธิบายได้ ในตอนแรก ความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีสิ่งเจือปน จากนั้นก็มีสิ่งเจือปน เพราะองศาเริ่มลดลง เวลานั้นไม่มีองศาเหลืออยู่เลย ในรูปภาพต้นไม้และวงจรมีแสงให้เห็นด้วยว่าองศาของสวรรค์ลดลงอย่างไร การอธิบายสิ่งเหล่านี้ง่ายตายที่สุด อย่างไรก็ตาม หากไม่ได้อยู่ในโชคของลูกแล้ว ลูกก็ไม่อาจอธิบายได้ ลูกไม่ได้มีสำนักดวงวิญญาณ ลูกยังคงติดกับอยู่ในร่างเก่าของตน พ่อพูดว่า จงจัดการติดยึดทั้งหมดออกจากร่างเก่าของลูก และคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ หากลูกไม่มีสำนักดวงวิญญาณ ลูกจะไม่สามารถรับสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูง นักเรียนจะไม่ต้องการอยู่ร่ำยตลอดเวลา เพื่อนและญาติทุกคน ครูและเพื่อนนักเรียนของเขา ก็จะเข้าใจว่าเขาไม่ใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียน ที่นี้ก็ยังเข้าใจได้ว่าคนที่ไม่ทำตามศรัทธานั้นสภาพของเขาจะเป็นอย่างไร ทุกคนเข้าใจได้ว่า ใครจะเป็นประชากรและใครจะเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พ่ออธิบายว่า จงให้ประโยชน์แก่เพื่อนและญาติๆ ของลูก นี่คือกฎ เมื่อมีพี่ชายที่อาวุโสกว่าอยู่ในบ้านจึงเป็นหน้าที่ของเขาที่จะช่วยเหลือผู้ที่อ่อนวัยกว่า นี่คือความหมายของ “บุญเริ่มต้นที่บ้าน” พ่อพูดว่า ทรัพย์ของลูกจะไม่ลดลงด้วยการให้ทาน หากลูกไม่ได้ให้ทานทรัพย์ ลูกก็จะไม่ได้รับทรัพย์และลูกก็จะไม่ได้รับสิทธิ์ในสถานะภาพที่สูง ลูกได้รับโอกาสที่ดีมาก ลูกต้องมีความเมตตา ลูกยังต้องมีความเมตตาต่อชนยาสซีและนักปราชญ์ด้วย พูดกับพวกเขาว่า จงมาและทำความเข้าใจ ท่านไม่รู้จักพ่อเหนือโลกของท่าน ผู้เดียวที่ให้มรดกแห่งความสุขเสมอแก่ชาวบาร์ตทุกวงจร ไม่มีใครรู้เรื่องนี้ ผู้คนพูดว่าแม้แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ยังคิดโกง แล้วใครจะทำให้พวกเขาสูงส่งได้เล่า ทุกวันนี้ ชุมชนของนักปราชญ์ได้รับความเคารพอย่างมากมาย เมื่อลูกเขียนถึงพวกเขาว่าพ่อมีความเมตตาแม้แต่พวกเขา (นักปราชญ์และนักบวช) พวกเขาจะรู้สึกแปลกใจ เมื่อลูกก้าวหน้า ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่อง ผู้คนจำนวนมากจะมาหาลูกอย่างต่อเนื่องและจะมีนิทรรศการมากมาย ในที่สุด บางคนจะตื่นขึ้นขึ้นมาอย่างแน่หนอน แม้แต่ชนยาสซีก็จะตื่น พวกเขาจะไปที่ไหนอีกเล่า มีร้านเดียวเท่านั้น การปรับปรุงพัฒนามากมายจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รูปภาพที่ดีจำนวนมากจะถูกทำขึ้นเพื่อให้ลูกอธิบายแก่ผู้คนได้เข้ามาเรียนรู้ เมื่อกองฟางกำลังลุกไหม้ ผู้คนจะตื่นขึ้นมา แต่นั่นก็จะสายเกินไป สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับลูกๆ ลูกจะวิ่งได้ไกลเพียงใดเล่าในเวลาสุดท้าย แม้แต่ในการแข่งขัน บางคนวิ่งช้าในตอนแรก มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะชนะรางวัล นี่ก็ยังคงเป็นการแข่งม้าของลูกเช่นกัน ดวงวิญญาณที่มีความรู้นั้นเป็นที่ต้องการสำหรับการวิ่งแข่งในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ การจดจำพอเพียงเป็นความรู้ด้วยใจใหม่ คนอื่นๆ ไม่มีความรู้นี้ มนุษย์จะเป็นเหมือนเพชรด้วยความรู้นี้ และด้วยความไม่รู้พวกเขาจะเป็นเหมือนเปลือกหอย พ่อมาเพื่อสร้างรางวัลที่โตประธานของลูก ต่อมารางวัลนี้จะค่อยๆ ลดลงไป ลูกควรซึบซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดแล้วแสดงการกระทำ ลูกๆ ต้องเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ บาร์ตคือผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ เพราะลูกอุทิศร่างกาย จิตใจและทรัพย์ให้พ่อที่นี้ แล้วพ่อก็ยังอุทิศทุกสิ่งให้ลูกด้วย มีผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่จำนวนมากในบาร์ต มนุษย์ที่เหลือทั้งหมดนั้นติดกับอยู่ในความมมงาย ที่นี้ลูกเข้ามาสู่การลี้ภัยของพระเจ้า ราวันทำให้ลูกไม่มีความสุข ดังนั้นลูกจึงลี้ภัยมาอยู่กับราม(พระเจ้า) ลูกทุกคนเคยอยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ เวลานั้นลูกจะไปสู่กระท่อมที่ปลอดจากความทุกข์ นั่นคือไปสู่สวรรค์ ลูกลี้ภัยมาอยู่กับพ่อผู้สร้างสวรรค์ บางคนถูกบังคับให้มาสมัยเป็นเด็ก พวกเขาไม่มีประสบการณ์กับความทุกข์ในที่ลี้ภัยแห่งนี้ สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในโชคของเขา พวกเขาต้องการลี้ภัยอยู่กับมายาราวัน เป็นเรื่องที่น่ายศรัทธายิ่งที่พวกเขาต้องการออกไปจากที่ลี้ภัยของพระเจ้าแล้วไปสู่ตักของมายา ราวัน เพลง “ขอคารวะต่อชีวา” นั้นดีมาก ลูกเล่นเพลงนี้ได้ ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของเพลงนี้ ลูกพูดได้ว่าลูกอธิบายความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของเพลงนี้ได้ตามศรัทธา พวกเขาเพียงแค่เล่นกับตุ๊กตาอยู่เรื่อยๆ ตามละครแล้ว ลูกยังจะได้รับความช่วยเหลือจากเพลงเหล่านี้ด้วย หากลูกเป็นของพ่อแต่ไม่ได้ทำประโยชน์ ลูกจะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่านได้อย่างไรเล่า ลูกบางคนไร้ค่าและเป็นสาเหตุของความทุกข์มากมาย ที่นี้ หากแม่ของลูกตายไป จงกินฮาလာ แม้ว่าภรรยาของลูกตายก็ให้กินฮาလာ ลูกจะไม่ร้องไห้คร่ำครวญ ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงในละคร มามาและบาบาจะไปและลูกที่พิเศษมากก็ยังคงไปล่วงหน้าด้วย

แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตน มีอะไรที่จะต้องวิตกกังวลเล่า เราสังเกตการละเล่นนี้เช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง สภาพของลูกควรเบิกบานแจ่มใสเสมอ แม้แต่بابาก็มีความกังวล กฎพูดว่าพวกเขาจะมาอย่างแน่นอน ไม่ใช่เข้ามาและبابาสมบูรณ์พร้อมแล้ว สภาพที่สมบูรณ์พร้อมจะมาในเวลาสุดท้าย ปัจจุบันไม่มีใครเรียกตนเองได้ว่าสมบูรณ์พร้อม เคยมีความสูญเสียนี้ มีความขัดแย้ง มีข่าวลือเกี่ยวกับบีเคในหนังสือพิมพ์ ทั้งหมดนั้นยังเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วเช่นกัน แล้วจะมีอะไรให้วิตกกังวลเล่า ลูกจะได้รับสภาพ 100% ของลูกในเวลาสุดท้าย ลูกจะไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อได้เมื่อลูกมีความเมตตาและทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตนเอง หากลูกประกันตนเอง นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะลูกทำสิ่งนั้นเพื่อตนเอง ลูกต้องให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้แก่ผู้อื่น หากลูกไม่จดจำพ่ออย่างเต็มที่ ภาระของบาปบนศีรษะของลูกก็จะเพิ่มขึ้น ผู้ที่มีค่านั้นเป็นที่ต้องการสำหรับอธิบายในนิทรรศการ พวกเขาต้องฉลาด มีความรื่นรมย์อย่างยิ่งในการจดจำระลึกถึงตอนกลางคืน ลูกต้องจดจำเจ้าบ่าวทางจิตผู้นั้นในชั่วโหม่งเช้าตรู่ บาบ่า ท่านอ่อนหวานเหลือเกิน! ดูลิ ลูกเคยเป็นอะไรและท่านกำลังทำให้ลูกเป็นอะไร! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้หัวใจของลูกจริงแท้อยู่เสมอ พูดสัจจะเสมอ และอยู่อย่างจริงแท้ในทุกสิ่งเสมอ อย่ามีสำนึกที่เป็นร่างและคิดว่าตนเองฉลาดมาก อย่าได้มีความหยิ่งยโส
2. จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเฝ้าสังเกตการละเล่นนี้ อยู่อย่างมั่นคงในละคร อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด จงรักษาสภาพของลูกให้เบิกบานแจ่มใสอยู่เสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับคุณประโยชน์จากการตระหนักถึงคำสัญญาของลูกและมีค่าควรแก่การได้รับพรอย่างสม่ำเสมอ
ไม่ว่าสัญญาใดก็ตามที่ลูกได้ทำไว้ในจิตใจ คำพูด หรือการเขียนของลูก จงเก็บคำสัญญาเหล่านั้นไว้ในสำนึกของลูกและลูกจะสามารถได้รับคุณประโยชน์อย่างเต็มที่จากคำสัญญาเหล่านั้น ตรวจสอบว่าลูกได้ทำสัญญามาแล้วกี่ครั้งและลูกได้ปฏิบัติตามคำสัญญานั้นมากแค่ไหน ให้มีความสมดุลของทั้งคำสัญญาและคุณประโยชน์ของคำสัญญา และลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพรจากพ่อผู้ประทานพรอย่างต่อเนื่อง เช่นที่ลูกมีความคิดที่สูงส่ง ในทำนองเดียวกันให้การกระทำของลูกมีความสูงส่งด้วยเช่นกัน และลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

คติพจน์: ทำให้ตนเองเป็นกระจกที่สูงส่งเช่นนั้น ที่จะมองเห็นเพียงแต่พ่อเท่านั้น และนั่นจึงจะเรียกว่างานรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***